

Libris.ro

Respect pentru oameni și cărți

EROSCOP

Meredith Wild
Chelle Bliss

Aventurile unei fete de la oraș

Roman din seria *Misadventures*

Traducere din limba engleză de
Iulia Dromerescu

Libris.ro

Respect pentru oameni și cărți

Capitolul 1

MADISON

Poc!

Inima îmi tresare. Un șuvol de spumă se revarsă din sticla de şampanie, peste mâinile mele. Trag o înjurătură în gând și șterg mizeria de pe masă. Fără să mă obosesc să iau un pahar, duc sticla cu mine pe canapea și mă ghemuiesc, pregătindu-mă pentru o altă seară liniștită în casă. Zapez printre canale și mă hotărăsc să văd un film. Mai am nevoie doar de o găletușă de Ben & Jerry să-mi întregească imaginea de divorțată nefericită.

Am crezut că după finalizarea de azi a actelor se va schimba ceva... *eu* mă voi schimba. Nu mai sunt Madison Cleary, soția de la brațul unui star în ascensiune. Am redevenit, oficial, Madison Atwood. Noua Madison ar trebui să se simtă fericită, ușurată și liberă. Dar momentul sărbătoresc e incredibil de lipsit de esență.

Închid ochii și suspin, obosită.

Să-l ia naiba. Oricât aş încerca, nu pot să renunț la furie.

Respingere. Speranță. Eșec. Determinare. Da... determinarea e deja prezentă și se luptă pentru ocuparea teritoriului.

Pun sticla jos și-mi iau laptopul. Internetul e plin de răspunsuri și sunt convinsă că nu aici este sfârșitul, pentru mine. Mariajul meu ratat a fost o lovitură dureroasă, fără îndoială. Dar nu-mi pot lăsa soțul — *fostul soț* — atât de famos și totodată de infam, în lipsa lui de loialitate, să-mi pericliteze viitorul.

Cu toate astea, uneori simt că e peste tot. Clienți, evenimente, prieteni, toate există încă în cercurile noastre comune. Dacă vreau să fiu din nou eu însămi, am nevoie de o pauză. Trebuie să plec din LA, departe de bârfe și de acest capitol din viața mea pe care vreau să-l las în urmă.

Poate e cazul să plec în Baja. Să cunosc un producător sexy și bogat, care să mă facă să uit de nenorocitul căruia i-am fost alături, atât de fidelă, în drumul lui spre celebritate. Să bem șampanie scumpă și să mâncăm diverse specialități decadente ca să alimentăm sexcapadele pe bandă rulantă. Și, firește, să ne relaxăm făcându-ne de cap în oceanul de un albastru limpede.

Las fantezia să mă poarte preț de câteva minute, înainte să revin pe pământ, sau, cel puțin, la o soluție mai realistă. Ultima parte a căsniciei cu Jeremy și lunile care i-au urmat, luni de negocieri pentru divorț, mi-au provocat cea mai adâncă anxietate pe care am trăit-o, din liceu începând. Jeremy și cu mine ne-am întâlnit când eram niște adolescenți naivi. Am fost împreună încă de atunci. Eram îndrăgostită de el prostetește.

Amintirea mă lovește puternic, însă durerea e și mai cruntă: o simt adânc în stomac, înainte să mi se urce în gât și să mă ardă. La naiba. Toate amintirile au fost umbrite și-l urăsc pentru asta mai mult decât pentru orice altceva.

Poate că nu va fi mereu aşa. Poate că, într-o zi, mă voi vindeca. Va deveni și el o amintire, însă una îndepărtată. Nu mă voi simți mereu aşa...

Încărcată emoțional cum sunt, încep să caut din nou spa-uri. Oricât mi-ăș dori să-mi anulez sentimentele pe o insulă tropicală, trăgându-mi-o cu un străin chipeș, știu că n-o să iasă nimic bun din

Primele rezultate ale căutării îmi prezintă oferte din partea nordică a Californiei. Suficient de departe de LA, dar și suficient de aproape ca să mă întorc la muncă într-o secundă. Trec de la un site la altul. Opțiunile sunt fie prea informative, fie prea siropoase, fie pun prea mare accent pe spiritualitate, lucru pentru care nu sunt pregătită. Nu vreau să mă convertesc. Am doar nevoie de o perioadă de liniște, poate de câteva ședințe de masaj și de puțin aer proaspăt de munte.

Hotărârea mă împinge spre a doua pagină cu rezultate. Fac clic pe site-ul Avalon Springs Retreat. Parcă-mi mai vine inima la loc, umplându-se de speranță. Avalon Springs e un spa în munți. Încarcă pregătită în casă, cursuri de yoga, câteva excursii în aer liber și perioade lungi de timp care să-i ajute pe oameni să-și regăsească echilibrul. Proprietarii par hippy în toată regula. Camerele — curate și confortabile. Și nu pare o capcană pentru turiști, destinată primădonelor de la care sper să iau o pauză.

Îmi verific agenda, ignor prețul (fiindcă merit asta, indiferent de cost) și rezerv patru săptămâni.

Astăzi sunt Madison Atwood, iar următorul capitol al vieții mele va începe la Avalon Springs.

* * *

— Aici aveți cheia camerei. Este un apartament în Anexa Măslinilor, în direcția aceea. E chiar următoarea clădire, aşa că nu sunteți departe de cantină și de sălile de cursuri.

Tânără cu ten perfect și dreaduri blonde, groase, arată spre intrarea din față.

— În fiecare sâmbătă, organizăm o sesiune de orientare aici, în clădirea principală. Va începe cam într-o oră.

— Orientare?

Ridic privirea de pe ecusonul de hârtie, pe care scrie stângaci „Indigo“, apoi spre ochii ei de un cenușiu-deschis.

Ea zâmbește relaxat, de parcă n-ar fi fost încordată în viața ei.

Respo- Da. E un fel de bun venit. Vă veți prezenta celorlalți rezidenți, veți face exerciții de respirație și stretching împreună, iar Vi și Lou vă vor povesti mai multe despre izvoarele de aici.

— Minunat, mormăi eu, fără să-mi ascund lipsa entuziasmului.

Mă îndoiesc că fătuca asta se va prinde, oricum.

Îmi vâr cheia de metal în buzunarul din spate, un mic semn al angajamentului față de acest refugiu, care mă tem deja că e o greșală. Zona recepției este zgomotoasă, fiindcă o mulțime de oameni se află în fața unei uși care pare să ducă spre un curs de yoga. Sau poate e începutul adunării pentru orientare. Mă lovește anxietatea, urmată de o arsură familiară în stomac.

Nimic nu e liniștit și reconfortant aici. Sigur, este altceva decât peisajul citadin, însă *ăştia nu sunt genul meu de oameni*. Pot să mă trag de şireturi cu bogătașii și celebritățile de la Hollywood, dar cinci minute în acest colectiv minunat mă trimit la plimbare, cu coada între picioare.

O întrerup pe Indigo înainte să-și sfârșească discursul introductiv, iau hârtiile de cazare și plec spre ușa din față, mult mai repede decât am venit. Drumul de la BMW la cameră e, din fericire, scurt, deși nu sunt încântată că locuiesc atât de aproape de epicentrul acestui „spa liniștit de la munte“.

Înalț o scurtă rugăciune de mulțumire, fiindcă măcar camera se ridică la înălțimea așteptărilor. E exact ca în reclamă: curată, comodă și spațioasă. După ce dau un tur rapid, mă uit pe geam, să văd cine sau ce face zgomot. Un suvori de „rezidenți“ nerăbdători se îndreaptă spre clădirea principală. Pantalonii de yoga și bentițele par a fi uniforma locală. Mă uit la îmbrăcămîntea mea: blugi tăiați, un tricou strâmt cu guler în V și o pereche de teniși îndrăgiți.

Deloc în apele mele, îmi iau cheia și harta, pe care doar că nu i-am smuls-o din mâna lui Indigo, și ies. Trec în pas alert pe lângă mulțime și merg mai departe, până când la mine nu mai ajunge decât un zgomot difuz.

Peisajul de aici e diferit de cele cu care sunt obișnuită. Sunt originară de pe Coasta de Est și acolo am trăit toată viața, concentrându-mă pe carieră și, odată ajunsă în Vest, pe cariera *lui*, aşa că am ajuns mult prea rar în ținuturile mai pitorești din California.

Urmez un drum larg și bătut, care ajunge în zona împădurită, și mă asaltează gândurile. Îndoială, regret, dezamăgire. Strigă și se agață de mine. Dacă aş merge la orientare acum, s-ar citi toate pe chipul meu. Aş fi o reclamă ambulantă pentrudezorientare. Femeia pierdută, al cărei soț a părăsit-o, fiindcă nu era trofeul pe care să-și mai dorească să și-l agațe de braț. Respingerea și durerea sunt ca un tatuaj imens, hidos, care nu se va șterge, indiferent cât timp ar trece.

Mă forțez să merg mai departe, observând cu coada ochiului pantă și pelicula subțire de transpirație care-mi acoperă pielea. Poate că Avalon Springs nu e tocmai raiul la care am visat. Dar dacă tot am ajuns până aici...

Lacrimile îmi ard colțurile ochilor, fiindcă sunt singură. Atât de singură.

Câteva pâlcuri de pini încadrează poteca. Deasupra vârfurilor, cerul are o nuanță maiestuoasă de violet. Gândurile mi se liniștesc suficient ca să-mi dau seama că, în ciuda distanței față de centrul de relaxare, se lasă noaptea, iar eu n-am idee nici unde sunt, nici încotro mă îndrept. Dar sunetul slab al apei curgătoare mă ademenește înainte.

Dincolo de copaci se află un lumiș, cu o fântână în centru. În ciuda temperaturii scăzute, la altitudinea la care mă aflu, din apa de un turcoaz vibrant ies rotocoale de abur. Urc pe o piatră netedă și rotundă și testezi temperatura apei cu vârfurile degetelor. E perfectă, ca apa pregătită pentru baie.

Trebuie să fie chiar izvorul care dă numele spa-ului. Se laudă cu proprietăți curative, datorită depunerilor de minerale provenite din munții din împrejurimi. Câteva șuvoaie de apă se scurg de pe stâncile mai înalte, curgând direct în cada perfectă, creată de natură.

După ce arunc o scurtă privire în jur, trec la fapte. Mă dezbrac și-mi înmormă degetele de la picioare în apă. Apoi, cu atenție, îmi